

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 16

Vydána dne 4. října 1974

Cena

OBSAH:

91. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech
92. Vyhláška federálního ministerstva spojů a federálního ministerstva vnitra o povolování amatérských vysílacích rádiových stanic
93. Vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky, kterou se mění vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky č. 104/1969 Sb., o zřizování gymnasií, jejich organizaci a studiu na nich

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

91

NARIZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 26. září 1974

o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje k provedení hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 37/1971 Sb.) a zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování:

Úvodní ustanovení

§ 1

(¹) Průmyslová a stavební výroba ústředně řízená je zpravidla organizována ve výrobních hospodářských jednotkách, které vykonávají činnosti potřebné k tomu, aby v nich probíhal ucelený hospodářský proces a aby byly vytvořeny podmínky pro jejich rozvoj, a které jsou k tomu vybaveny příslušnými prostředky.

(²) Při vytváření výrobních hospodářských jednotek se vychází především z hlediska hospodářské účelnosti, zejména technologické příbuznosti nebo návaznosti výrob, sepětí výzkumu s výrobou, plánovaných základních změn struktury výroby a z obchodně technických a územních hledisek.

§ 2

(¹) Výrobní hospodářské jednotky jsou v soustavě státních hospodářských organizací nejvyšším stupněm organizačního uspořádání výrobně technické základny zabezpečující komplexní realizaci úkolů a cílů národohospodářských plánů a státní hospodářské politiky.

[2] Výdaje výrobní hospodářské jednotky se uhrazují v zásadě z jejích vlastních příjmů, popřípadě z příjmů plynoucích z činnosti organizací tvořících výrobní hospodářskou jednotku.

Organizace výrobních hospodářských jednotek

§ 3

(1) Formy výrobních hospodářských jednotek jsou:

- a) oborový podnik, ke kterému může být výjimečně přidružen jeden nebo několik národních podniků, popř. účelových organizací;
- b) koncern, který se člení na koncernové podniky, popř. koncernové účelové organizace;
- c) trust podniků, sestávající z generálního ředitelství trustu a jemu podřízených národních podniků a účelových organizací.

(2) Vláda Československé socialistické republiky může podle potřeby určit i jiné formy výrobních hospodářských jednotek.

(3) Účelové organizace, jakož i koncernové účelové organizace se podle potřeby zřizují pro výkon soustředěných odborných činností (projekce, výzkumu a vývoje, odbytu, zásobování apod.).

§ 4

(1) Organizační uspořádání výrobně technické základny do výrobních hospodářských jednotek a jeho změny určuje příslušný ministr nebo vedoucí ústředního orgánu státní správy (dále jen „ministr“).

(2) Jde-li o výrobní hospodářskou jednotku v působnosti ústředního orgánu státní správy federace, činí tak ministr po projednání s příslušnými orgány republik; případné rozpory řeší vláda Československé socialistické republiky.

(3) Jde-li o výrobní hospodářskou jednotku v působnosti ústředního orgánu státní správy republiky, rozmístěnou na území obou republik, činí tak ministr v dohodě s příslušným ministrem druhé republiky.

§ 5

(1) V čele oborového podniku, koncernu a generálního ředitelství trustu stojí generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr po vyjádření příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí.

(2) Generální ředitel pověřuje po vyjádření příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí a se souhlasem ministra odborné ředitele řízením ucelených úseků činnosti. Jednoho z odborných ředitelů ustanovuje generální ředitel svým zástupcem, který jej zastupuje v plném rozsahu jeho působnosti.

(3) Ředitele národních podniků, účelových organizací, koncernových podniků a koncernových účelových organizací, které tvoří výrobní hospo-

dářskou jednotku, jmenuje a odvolává po vyjádření příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí generální ředitel, pokud si tuto pravomoc nevyhradil ministr.

§ 6

(1) Poradním orgánem generálního ředitele je ředitelská rada. Členy ředitelské rady jsou odborní ředitelé (§ 5 odst. 2), ředitelé národních podniků a účelových organizací, koncernových podniků a koncernových účelových organizací, vedoucí (ředitelé) závodů oborového podniku, zástupce příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí, jakož i další členové, které jmenuje generální ředitel.

(2) Ředitelská rada zejména posuzuje návrhy hospodářských plánů výrobní hospodářské jednotky, jejich rozpisu a změn, zprávy o plnění úkolů výrobní hospodářské jednotky a závěry z komplexního hodnocení jejího celoročního hospodaření, návrhy na zdokonalování organizace a řízení výrobní hospodářské jednotky a ostatní zásadní otázky jejího hospodaření a rozvoje.

(3) Podrobnosti o činnosti ředitelské rady stanoví statut výrobní hospodářské jednotky, popř. organizační řád.

Právní postavení výrobních hospodářských jednotek

§ 7

Oborové podniky, koncerny, generální ředitelství trustů, jakož i národní podniky a účelové organizace jsou státními hospodářskými organizacemi. Pokud toto nařízení nestanoví jinak, platí o jejich zřizování a právním postavení ustanovení § 42 až 50 hospodářského zákoníku.

§ 8

(1) Koncernové podniky a koncernové účelové organizace (dále jen „koncernové podniky“) jsou organizačními jednotkami koncernu; vyvíjejí hospodářskou činnost v rozsahu vymezeném předmětem činnosti stanoveným ve zřizovací listině koncernu (§ 15 odst. 2). Pro jejich hospodářskou činnost platí též ustanovení § 18a hospodářského zákoníku.

(2) V rozsahu stanoveném ve statutu koncernu vystupují koncernové podniky v hospodářských vztazích svým jménem a nesou majetkovou odpovědnost z těchto vztahů vyplývající; statut také určí, v kterých případech vystupují koncernové podniky svým jménem ve vztazích pracovníprávních a občanskoprávních a ve vztazích upravených právními předpisy v oblasti státní správy. Překročí-li koncernový podnik rozsah oprávnění jednat vlastním jménem, avšak jedná-li v rámci předmětu činnosti koncernového podniku, je jeho jednáním vázán koncern.

[3] Pro právní úkony koncernových podniků a pro jejich závazkové vztahy platí ustanovení hospodářského zákoníku a prováděcích, popř. zvláštních předpisů, týkající se socialistických organizací.

[4] Koncernové podniky mohou nabývat práv a zavazovat se ode dne zápisu koncernu do podnikového rejstříku nebo zápisu změny jeho organizačního členění.

§ 9

Za závazky koncernového podniku, k jejichž úhradě nestačí prostředky, se kterými hospodář, odpovídá koncern.

§ 10

[1] Závazky mezi koncernovými podniky uvnitř koncernu vznikají též z opatření generálního ředitele, popř. orgánu jím pověřeného.

[2] Hospodářské spory mezi koncernovými podniky uvnitř koncernu rozhoduje generální ředitel, popř. orgán jím pověřený.

§ 11

[1] Koncernové podniky vyvíjejí hospodářskou činnost podle svého hospodářského plánu v rámci hospodářského plánu koncernu; v rozsahu, v němž vystupují svým jménem [§ 8 odst. 2], činí též svým jménem právní úkony související se správou národního majetku, jehož správcem je koncern.

[2] Pro vypracování územních průřezů plánů republik platí pro koncernové podniky ustanovení zákona č. 145/1970 Sb., týkající se socialistických organizací.

[3] Úkol státního plánu dovedený na koncernový podnik, z něhož vyplyne pro koncernový podnik povinnost dodávky výrobků, prací nebo výkonů pro určitého odběratele mimo koncern, je plánovacím aktem podle příslušných ustanovení hospodářského zákoníku.

[4] Způsob hospodaření, jakož i práva a povinnosti koncernu a koncernových podniků v jednotlivých oblastech plánovitého řízení, zejména v oblastech plánování, financí, měny, cen, práce a mezd, sociálně ekonomických informací, kontroly a revizní činnosti, stanoví zvláštní předpisy.

Řídící vztahy ve výrobních hospodářských jednotkách

§ 12

[1] Generální ředitelství trustu jako orgán hospodářského řízení řídí činnost a rozvoj výrobní hospodářské jednotky v rozsahu a způsobem stanoveným v právních předpisech a ve statutu výrobní hospodářské jednotky. Obdobné postavení má oborový podnik vůči přidruženým národním podnikům, popř. účelovým organizacím.

[2] Generální ředitel koncernu řídí činnost a rozvoj výrobní hospodářské jednotky v rozsahu

a způsobem stanoveným v právních předpisech a ve statutu výrobní hospodářské jednotky. Generální ředitel, popřípadě další pracovníci určení statuem koncernu, jsou oprávněni jednat jménem koncernových podniků ve věcech, v nichž vystupují koncernové podniky vlastním jménem [§ 8 odst. 2]. Postavení generálního ředitelství koncernu upraví statut [§ 13].

§ 13

Organizací jednotlivých výrobních hospodářských jednotek a řídicí vztahy mezi generálním ředitelstvím trustu a podřízenými národními podniky a účelovými organizacemi, mezi oborovým podnikem a přidruženými národními podniky, popř. účelovými organizacemi, jakož i vztahy uvnitř koncernu upravují statuty výrobních hospodářských jednotek. Statut výrobní hospodářské jednotky vydává po projednání s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí a po schválení ministrem generální ředitel. Pro oborový podnik bez přidružených národních podniků, popř. účelových organizací se vydává organizační řád.

§ 14

[1] Statut výrobní hospodářské jednotky upraví v souladu se zvláštními předpisy podrobněji vztahy uvnitř výrobní hospodářské jednotky, zejména:

- a) tvorbu, zajišťování a kontrolu hospodářských plánů, včetně územního průřezu podle republik;
- b) postup při ukládání povinností opatřením nadřízených orgánů podle § 118 hospodářského zákoníku;
- c) finanční hospodaření (přerozdělování prostředků, tvorbu centralizovaných finančních zdrojů a hospodaření s oborovými fondy výrobních hospodářských jednotek, popř. prostředky spravovanými generálním ředitelstvím);
- d) úvěrové a devizové vztahy;
- e) tvorbu a kontrolu cen;
- f) kontrolu a revizní činnost;
- g) provádění převodů a změn výrobních programů;
- h) zásady vnitřní organizace generálního ředitelství trustu, národních podniků, účelových organizací a koncernových podniků tvořících výrobní hospodářskou jednotku;
- i) zásady spolupráce s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí a jiných společenských organizací.

[2] Statut koncernu upraví v souladu se zvláštními předpisy též:

- a) rozsah, v jakém mohou koncernové podniky vystupovat svým jménem [§ 8 odst. 2];

- b) rozsah a způsob soustředění společných činností v rámci koncernu;
- c) ve kterých případech orgány koncernového podniku jednají ve věcech týkajících se koncernového podniku jménem koncernu;
- d) ve kterých případech vznikají závazky mezi koncernovými podniky z opatření generálního ředitele, popř. orgánu jím pověřeného;
- e) způsob rozhodování hospodářských sporů mezi koncernovými podniky.

[3] Statut trustu podniků a oborového podniku s přidruženými národními podniky, popř. účelovými organizacemi upraví v souladu se zvláštními předpisy též:

- a) rozsah a způsob soustředění společných činností v generálním ředitelství (oborovém podniku) nebo podřízené organizaci;
- b) ve kterých případech jsou generální ředitel, popř. další statutem určení pracovníci oprávněni jednat jménem podřízených organizací;
- c) způsob předběžného projednávání rozporů mezi podřízenými národními podniky, popř. účelovými organizacemi, pokud jde o vznik, změnu a zrušení závazků z hospodářských smluv.

Zvláštní ustanovení o zřizování koncernů a o jejich zápisu do podnikového rejstříku

§ 15

[1] Orgán, který zřizuje koncern, určí též jeho členění na koncernové podniky. Pro slučování, rozdělování a zrušování koncernových podniků platí přiměřeně § 49 a 50 hospodářského zákoníku.

[2] Zřizovací listina koncernu musí obsahovat kromě náležitostí stanovených v § 43 hospodářského zákoníku též název a sídlo koncernových podniků a předmět jejich činnosti.

§ 16

[1] U koncernu se zapisuje do podnikového rejstříku kromě skutečností uvedených v § 108 odst. 1 hospodářského zákoníku též název a sídlo koncernových podniků, na něž se koncern člení.

[2] Koncernové podniky se zapisují do podnikového rejstříku, a to u rejstříkového soudu příslušného podle sídla koncernového podniku.

[3] U koncernového podniku se zapisuje do podnikového rejstříku způsob zřízení podniku, den jeho vzniku, název, sídlo, označení statutárních orgánů (s uvedením funkcí a jmen) a způsob, jak za podnik podepisují, a dále název a sídlo koncernu, jehož součástí je koncernový podnik, a den

zápisu koncernu do podnikového rejstříku nebo den zápisu změny jeho organizačního členění.

[4] Do podnikového rejstříku se zapisuje i změna nebo zánik skutečností uvedených v odstavcích 1 až 3 a zrušení koncernového podniku.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 17

[1] Vnitřní organizaci národních podniků, účelových organizací a koncernových podniků určuje organizační řád, který vydává jejich ředitel po schválení generálním ředitelem. Organizační řád generálního ředitelství trustu a oborového podniku vydává generální ředitel; pokud jde o oborový podnik bez přidružených národních podniků, popř. účelových organizací, lze jej vydat po schválení ministrem.

[2] V organizačních řádech musí být stanoveny zásady pro vyjadřování výsledků hospodaření jednotlivých vnitropodnikových útvarů. Dále musí být určeno, který orgán a podle jakých zásad v organizaci rozhoduje o majetkových úhradách mezi vnitropodnikovými útvary a o rozvržení majetkové újmy, kterou organizace utrpěla zaplacením majetkových sankcí, náhrady škody apod., na jednotlivé vnitropodnikové útvary.

§ 18

Je-li vhodné, aby určitá odborná činnost byla obstarávána společně pro několik výrobních hospodářských jednotek, může příslušný ministr zřídit účelovou organizaci podřízenou přímo ministerstvu.

§ 19

Ustanovení tohoto nařízení se přiměřeně použije pro organizaci jiné ústředně řízené hospodářské činnosti než průmyslové a stavební výroby, pokud tato organizace není upravena zvláštními předpisy. Příslušní ministři mohou vzhledem k povaze této činnosti stanovit potřebné odchylky.

§ 20

Statuty dosavadních výrobních hospodářských jednotek vydané podle dřívějších předpisů zůstávají v platnosti, pokud nejsou v rozporu s tímto nařízením.

§ 21

Zrušuje se vládní nařízení č. 132/1965 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

§ 22

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

92

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva spojů a federálního ministerstva vnitra

ze dne 2. října 1974

o povolování amatérských vysílacích rádiových stanic

Federální ministerstvo spojů v dohodě s federálním ministerstvem vnitra stanoví podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích:

Povolování amatérských vysílacích rádiových stanic

§ 1

Udělováním povolení ke zřízení a provozování amatérských vysílacích rádiových stanic podle § 5 odst. 2 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, se pověřují orgány uvedené v § 2 této vyhlášky.

§ 2

(1) Orgány pro udělování povolení ke zřízení a provozování amatérských vysílacích rádiových stanic jsou:

- a) v České socialistické republice Správa radiokomunikací v Praze,
- b) ve Slovenské socialistické republice Správa radiokomunikací v Bratislavě.

(2) Orgány uvedené v odst. 1 udělují povolení československým státním příslušníkům a organizacím. Jejich příslušnost se řídí místem, kde má být požadovaná amatérská vysílací rádiová stanice trvale zřízena a provozována (trvalé stanoviště).

(3) Cizím státním příslušníkům a organizacím uděluje povolení za podmínek vzájemnosti federální ministerstvo spojů.

§ 3

(1) Povolení ke zřízení a provozování amatérských vysílacích rádiových stanic a vysvědčení o zkouškách operátorů amatérských stanic udělená podle dosavadních předpisů orgány minister-

stva vnitra zůstávají v platnosti po dobu uvedenou v povolení.

(2) Zvláštní oprávnění ke zřízení a provozování amatérských vysílacích rádiových stanic pro mládež zůstávají v platnosti.

§ 4

Změny dosavadních předpisů

(1) Vyhláška Ústřední správy spojů č. 111/1964 Sb., kterou se provádí zákon o telekomunikacích, se mění takto:

1. § 3 odst. 1 písm. c) zní:

„c) Správa radiokomunikací Praha a Správa radiokomunikací Bratislava, pokud jde o vysílací stanice, včetně stanic amatérských.“

2. § 4 odst. 5 zní:

„(5) Amatérské vysílací stanice mohou obsluhovat jen osoby, které prokázaly svou odbornou způsobilost a mají platné vysvědčení podle předpisů o zkouškách operátorů amatérských stanic, které vydá federální ministerstvo spojů.“

(2) Vyhláška Ústřední správy spojů a ministerstva vnitra č. 23/1966 Sb., o vymezení pojmu vysílacích rádiových stanic a o jejich přechovávání, se mění takto:

V § 2 odst. 1 se vypouští druhá věta.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr vnitra ČSSR:
Doc. Dr. Obzina, CSc. v. r.

Ministr spojů ČSSR:
Ing. Chalupa v. r.

93

VYHLÁŠKA

ministerstva školství Slovenské socialistické republiky

ze dne 26. srpna 1974,

**kteou se mění vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky č. 104/1969 Sb.,
o zřizování gymnasií, jejich organizaci a studiu na nich**

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 2 zákona č. 168/1968 Sb., o gymnasiích:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky č. 104/1969 Sb., o zřizování gymnasií, jejich organizaci a studiu na nich, se mění takto:

§ 3 zní:

„[¹] Studium na gymnasiích poskytuje úplné střední všeobecné vzdělání, a to jazykové, společenskovední včetně základů filosofie, vzdělání

v matematice a přírodních vědách, jakož i estetickou a tělesnou výchovu.

(²) Studium na gymnasiích se od prvního ročníku člení na větev humanitní a větev přírodovědnou. Na obou větvích mohou krajské národní výbory se souhlasem ministerstva školství Slovenské socialistické republiky zřizovat třídy se speciálním zaměřením podle požadavků na přípravu absolventů gymnasií jak pro studium na vysokých školách, tak i pro jejich uplatnění v praxi.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Prof. Ing. Chochoľ, CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo spojů

vydalo výnosem čj. 8227/74-R/1 ze dne 26. srpna 1974 v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, **Předpis o povolování vysílacích rádiových stanic pohyblivé pozemní služby a pevné služby**, který nabývá účinnosti dne 1. ledna 1975.

Předpis stanoví podmínky, za nichž lze udělit povolení ke zřízení a provozování stanic pohyblivé pozemní služby a pevné služby, popř. povolení k jejich přechovávání, stanoví postup při povolovacím řízení a určuje příslušnost povolujících orgánů. Předpis je závazný pro všechny účastníky povolovacího řízení a pro všechny orgány, jejichž součinnost je při povolovacím řízení nutná.

Výnos je uveřejněn v příloze k částce 42 1974 Věstníku federálního ministerstva spojů, do něhož lze nahlédnout u každé pošty.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy práce a sociálních věcí ČSR a SSR, ministerstvy výstavby a techniky ČSR a SSR a Ústřední radou odborů podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **výnos č. 2 ze dne 30. srpna 1974 o odměňování technickohospodářských pracovníků v samostatných projektových a inženýrských organizacích a v útvech hlavních architektů.**

Výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky v samostatných projektových a inženýrských organizacích a v útvech hlavních architektů, ve kterých se na základě rozhodnutí nadřízeného ústředního orgánu, popř. krajského národního výboru, Národního výboru hlavního města Prahy nebo Národního výboru hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy ověřuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 4. července 1974 č. 193.

Výnos nabývá v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí nadřízený ústřední orgán.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 17. července 1974, čj. 7123/74 **o zřízení státní přírodní rezervace „Úhošť“**, a to k ochraně tabulovitého kopce význačné geologické stavby a přirozených lesních, leso-stepních a stepních společenstev na jeho svazích.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Chomutově, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnosy** ze dne 1. srpna 1974:

1. čj. 21 501/74-42 **o odměňování technickohospodářských pracovníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních lesních hospodářství škol řízených národními výbory;**
2. čj. 21 502/74-42 **o odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních lesních hospodářství škol řízených národními výbory;**

3. čj. 21 503/74-42 o odměňování technickohospodářských pracovníků školních zemědělských podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních statků škol řízených národními výbory;
4. čj. 21 504/74-42 o odměňování dělníků školních zemědělských podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních statků škol řízených národními výbory.

Tyto výnosy nabývají v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí ministerstvo školství České socialistické republiky, a jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1974, seš. č. 9, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství ČSR, v odborech školství krajských a okresních (obvodních) národních výborů a na rektorátech vysokých škol.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ústředním výborem Svazu družstevních rolníků České socialistické republiky na základě zmocnění vládou České socialistické republiky daného jejím usnesením ze dne 5. prosince 1973 č. 317 podle § 137 odst. 4 zákoníku práce **výnos ze dne 1. března 1974 čj. 50/74-I o organizaci a výkonu společenské kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci v jednotných zemědělských družstvech.**

Výnos v souladu se zásadami stanovenými vládou ČSR ukládá ústřednímu výboru Svazu družstevních rolníků České socialistické republiky odpovědnost za organizaci řízení a koordinaci činnosti na úseku společenské kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci v jednotných zemědělských družstvech; ústřední výbor zabezpečuje společenskou kontrolu prostřednictvím orgánů jím nově zřízených (družstevní krajské inspektoři společenské kontroly) i orgánů již existujících (okresní výbory Svazu družstevních rolníků ČSR, v JZD komise bezpečnosti práce družstva).

Výnos nabytí účinnosti dnem 1. března 1974; nezrušují se jím žádné dřívější předpisy.

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky v částce 11–12/1974 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zemědělství a výživy České socialistické republiky.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany a ministerstvem financí SSR **výnos čj. FO-104/3-1974 ze dne 1. srpna 1974 o hodnostech a funkcích pracovníků požární ochrany.**

Ve výnosu se stanoví hodnosti v systému požární ochrany, podmínky pro jmenování a povyšování do hodností a maximální hodnosti pro jednotlivá funkční místa pracovníků požární ochrany.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1974.

Tento výnos se vyhláší v Ústředním věstníku Slovenské socialistické republiky a lze do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky a na okresních a krajských národních výborech.